Cana asobnaha numaru 20 hr. Przesyłka opłacona ryczałtem.

Nr. 21. Sierada, 30 Červienia 1926 h. Hod II (X).

BIEŁARUSKAJA KRYNICA

TYDNIOWAJA SIALANSKAJA HAZETA

Adres Redakcyi i Adm.: Wilnia, Połackaja 4—10. Redakcyja adčyniena ad 9 h. ran. da 7 h. wieč.

„Biełaruskaja Krynica“ kaštuje: na hod 8 zł.; na paŭhoda 4 zł., na 3 mies. 2 zł., na 1 m. 1 zł.

ŠTO WYJAŚNIŁASIA?

U biełaruskim drukawanym słowie možna časta spatkacca z dumkaj, što ŭsia sprawa sučasnaha biełaruskaha adradžeńnia pačałasia i wiadziecca dalej na asnowie i pad kiraŭnictwam socyjalistyčnaj dumki. Tym-časam nia susim tak. Socyjalizm — heta kirunak ludzkoj dumki, što imkniecca da skasawańnia prywatnaj ułasnaści, a tak-ža žadaje roŭnaha padziełu jak pracy, tak i praduktu pracy. Socyjalizm tasujecca pradusim da fabryčnych rabočych, nia majučych na ŭłasnaść ničoha i časta biazlitasna kryŭdžanych praz kapitalistych fabrykantaŭ, dajučych rabočym pracu. Na siale socyjalizm tasujecca da parabkaŭ, pracujučych u panskich dwaroch. Woś-ža mnohija z synoŭ Biełarusi ŭ radoch rabočych zmahalisia z kapitalistymi i z padtrymliwajučaj ich carskaj palitykaj u byŭšaj Rasiei, z metaj zdabyćcia bolšaj hramadzkaj sprawiadliwaści i wolnaści, jak dla ŭsich, tak i dla swajho biełaruskaha narodu.

Ale było i jošć niamała synoŭ tej-ža Biełarusi, jakija adnačasna i z socyjalistami, choć sami nia byli i nia jošć socyjalistymi, zmahalisia i zmahajucca, daŭniej z tym-ža carskim, a ciapier z panskim uciskam, ale ŭžo pradusim na siale, sposabami bolš kulturnymi, jak rewalucyjnymi i z metami pradusim narodnicka-sialanskimi, uświedamlajučy sialanskija biełaruskija masy ŭ sensie palityčnym, narodnym i hramadzkim, kirujučy ich da zdabyćcia palityčnaj niezaležnaści, da kulturnaha adradžeńnia i da hramadzkaj sprawiadliwaści.

Takim čynam u sučasnym biełaruskim adradžeńni *adnolkawa* ważnuju rol ihrali, jak socyjalisty, tak i nie socyjalisty.

Woś-ža miž hetymi rožnymi baraćbitami jak socyjalistami, tak i nie socyjalistymi ŭ sprawie biełaruskaha adradžeńnia my mahli zaŭsiody spatkać tak-ža biełarusaŭ, jakija tak ci inakš, ale byli pradstaŭnikami, choć tady jašče nie skrystalizawanaha, palityčna-hramadzkaha i kulturnaha kirunku, ciapier zwanaha Chryścijanskaj Demokracyjaj.

Dyk kali my ŭ Nr. 13 „Bieł. Krynicy“ zrabili zaklik da biełaruskaha hramadzianstwa abnawić dumku chryścijanskaj demokracyi, dyk zrabili heta dziela taho, što wiedali ab jaje žyćciowaści ŭ biełaruskich masach i ŭ biełaruskaj intelihiencyi, jak na pačatku biełaruskaha ruchu, tak-sama i ciapier.

U našych pahladach u hetaj sprawie my nie pamylilisia. Na naš zaklik abnawicca, pasypałasia ŭ redakcyju našaj hazety cełaje mnostwa piśmaŭ, pachwalajučych dumku i dajučych adkazy i wyjaśnieńni na pastaŭlenyja nami ŭ tym-ža zakliku prahramnyja pytańni.

Niekatoryja z henych piśmaŭ našaj chryścijanska-demokratyčnaj intelihiencyi drukawali my až u niekalkich numaroch „Bieł. Krynicy“ u addziele: „Wolnaja Trybuna“, wybirajučy tyja z ich, katoryja byli najbolš aryhinalnyja, abdumany i hłybokija.

Z usich-ža henych piśmaŭ, jak drukawanych, tak i nie drukawanych miž inšym wyjaśniłasia:

1. Žyćciowaść i patreba pracy palityčnaj, hramadzkaj i kulturnaj na hruncie Chryścijanskaj ideolohii.

2. Zwacca nam najlepš, jak i zwalisia: Biełaruskaja Chryścijanska - Demokratyčnaja Złučnaść.

3. U skład hetaj Złučnaści mohuć uwachodzić jak biełarusy kataliki, tak i biełarusy prawasłaŭnyja, zhadžajučyjasia z našaj prahramaj.

4. Ziamla narodu biaz wykupu.

5. Kaściołu (Carkwie) pakinuć ziamli tolki pracoŭnuju normu, jak i ŭsim inšym.

6. Relihija, jak wialikaja maralna-uzhadawaŭčaja siła pawinna ŭ škołach wykładacca, jak i ŭsiakija inšyja pradmiety. Akančalna pastanaŭlajuć ab hetym bački i Kaścioł (Carkwa).

7. Zważajučy na dźwie relihii: prawasłaŭnuju i katalickuju biełaruskaha narodu, kab urad nikoha ŭ hetym nia moh kryŭdzić, mahčymy raździeł miž Kaściołam (Carkwoj) i dziaržawaj jak u budučynie ŭ dziaržawie Biełaruskaj, tak i na ziemlach, budučych ciapier pad čužackim uradam.

8. U swaim unutranym žyćci Kaścioł (Carkwa) kirujucca swaim prawam kananičnym, karystajucca z prawoŭ dziaržaŭna-hramadzkich na roŭni z inšymi hramadzianami, a sprečnyja intaresy z dziaržawaj wyrašajuć paluboŭna, idučy ŭzajemna na ŭstupki.

Woś bolš-mienš toje, što z hałoŭnych punktaŭ, pastaŭlenych nami ŭ Nr. 13 našaj časopisi, wyjaśniłasia ŭ sprawie abnaŭleńnia Bieł. Chr. Demokracyi.

Ciapier tolki astajecca biezadkładna, apirajučysia na prysłanym nam materjale, apracawać prajekt prahramy, nadrukawać jaho ŭ hazecie dziela krytyki, a paśla sklikaŭšy źjezd z pradstaŭnikoŭ siołaŭ i miestaŭ Usch. Litwy i Zach. Biełarusi, pryniać henuju prahramu i z usiej enerhijaj uziacca za arhanizacyju Bieł. Chr. Dem. na miajscoch.

K. SWAJAK.

Zabaleli iznou maje hrudzi...

(Z apošnich akordaŭ pamioršaha pieśniara).

Wierš napisany ŭ pačatku wiasny 1926 h. pad upływam časowaha palepšańnia zdaroŭja paeta.

Zabaleli iznoŭ maje hrudzi
Žurboj twortčaj žyćcia i ahniu,
Adyšła śmierć zima i nia budzie
Pahražać majej radaści dniu.

Bo maliŭsia, maliŭsia ja Bohu
Dačakaci wiasnowaj pary,
Kinuć zhubnych sumniwaŭ biarłohu
Zachaplacca adbleskam zary.

Och, ty zorańka majskaha nieba,
Čaraŭnica načležnaj siamji,
Pramianiom twaim ciešycca hleba
A światłom duša rodnaj ziamli.

Zaświaci-ž, zorka, znoŭ jak świaciła
Ty kališ świetazarnaj wiasnoj,
Jak runieła kruhom žyćcia siła
I jak Muza jšła poruč sa mnoj.

— — — — — — — —

Čuŭ ja zwon dzieś z dalokaj zwanicy...
Čamu serca jon mnie skałychnuŭ?
Što skazać hetym zykam manicca?
Što u dumcy majej ja minuŭ?

Dumka-myśl prahawita pytaje:
„Niaŭžo radaści rodzić truna?
„Niaŭžo zorka žyćciu spahadaje?
„Niaŭžo świecić harotnym jana?"

ALFIČ.

Praha. Trawień, 1926 h.

Za Kaz. Swajakom.

(Žmienia asabistych uspaminaŭ).

(Hl. „Bieł. Kryn." Nr. 19).

Pierš, čymsia z prajektam wyjšaŭ „na biełу dzień", apracowywaŭ jaho sam. Paśla tolki wychodziŭ z im u kružok sabie bliskich. Hetakim hurtkom u Kluščanach u toj čas byŭ „CHS".

Słoŭ paru ab im. CHS — *chaŭrus swajakoŭ*, arhanizacyja kulturna - aświetnaja, konśpiratyŭnaja. Uźnikła i pracawała za časaŭ niamieckaj akupacyi. Pieršaj zadačaj była samaadukacyja na asnowach chryścijanskaj etyki. Składaŭsia CHS z asob walniejšych ad štodziennych prac na chleb, a hałoŭnaje majučych choć-by minimalnuju padhatoŭku da pracy, jakaja była metaj CHS. Kirawaŭsia CHS abiranym prezydyumam. Swajak sam u prezydyum nie ŭwachodziŭ. Ale dušoj byŭ z im. Zahady byli stanoŭčyja. Metaj CHS było ćwičyć duch i cieła. Pieršaje dasiahałasia apracoŭwańniem i čytańniem referataŭ i koreferataŭ na wybranyja temy, ładžańniem kancertna-deklamacyjnych schodak, arhanizawańniem pradstaŭleńniaŭ, narodnych biblijatek, apiekaj nad školami. Druhi punt wypaŭniaŭsia ćwičeńniami pa prahramie skaŭtaŭ Baden-Povel'a.

I pieršaje i druhoje ściahnuła na siabie zorkaje woka kajzaraŭskich žandaraŭ kluščanskich, ad jakich niabožčyk Swajak mieŭ niaźličanyja prykraści, ab katorych było danym wiedać i mnie: ale bolšuju ich častku ściarpieŭ niabožčyk Swajak sam i ab ich užo siahońnia moža świedčyć tolki... Nieba. Najbolš tady daŭsia ŭ znaki šef patrula, niejki zhermanizawany mazur; nazywaŭsia, kali pamiać nia mylaje, Mikolaitschik. Hety „maleńki caławiečak", trudna wiedać, ci z ułasnaha pačynu, ci mieŭ „zhary" zahad wyšpiehawać CHS za kožnuju canu... Čaść jamu ŭdałasia, ale całaść nikoli. Wiedaŭ, što niešta, a jość. Ale tym i končyłasia, što „wiedaŭ". Wiedaŭ jon, žandar ab CHS, ale wiedaŭ i CHS chto za im sočyć... Całaja akcyja henaha M-ka končyłasia, dziakujučy zaŭsiodnaj duchapoŭnaści Swajaka, kompromitacyjaj pieršaha. Swajak „nakryŭ" jaho na „inspekcyi" nočnaj, kali prakradaŭsia kala płotu ŭ ciani dreŭ, kab padsłu-

EŬCHARYSTYČNY KANHRES U ČYKAHO.

(*Ad našaha karespandenta*).

Uwahi ahulnyja.

Amerykanskaja presa, a katalickaja asabliwa kožny dzień padaje samyja padrabiaznyja wiestki pra 28-my Eŭcharystyčny Kanhres, jaki adbyŭsia ŭ Čykaho 20 — 24 červienia 1926 hodu pad prataktaratam Jaho Eminencyi Kardynała Mundeleina, arcybiskupa z Čykaho. Tamu i ja pastanawiŭ pawiedamić swaich bratoŭ katalikoŭ-biełarusaŭ.

Kataliki ŭ Čykaho, jak i ŭ całych Złučanych Dziaržawach enerhična pracawali nad planami ŭ najmienšych drobiaziach. 23 kamitety złožanyja z ksiandzoŭ i świeckich hramadzian byli za rabotaj. Praca kipieła dniom i nočču. Byli zrobleny pryhataŭleńnia, kab usie, što pryjeduć na Kanhres byli haścinna pryniaty, pamieščany ŭ hatelach, chatach i mieli apieku padčas Kanhresu. Było bolš miljona haściej. U hety skład uchodzili nia tolki kataliki, prybywajučyja sa ŭsich staron Ameryki, ale tak-sama z usich kutkoŭ świeta. Hłaŭnaja kwatera Kanhresu zahadzia była pawiedamlena, što mnoha asob prybudzie z Anhlii, Irlandyi, Belhii, Francyi, Šwajcaryi, Hišpanii, Wenhier, Čechasławakii.

Trochi mienšaja ličba wiernych pryjechała z Dalokaha Ŭschodu: Chin i Japonii. Pradstaŭniki Indyi i Afryki tak-sama pryniali ŭdzieł. Z całaha świetu prybyli kardynały, biskupy i ksiandzy Kaściołu katalickaha.

Diela čaho? — Kab Jezusu Chrystusu ŭ wadnym z najbolšych miest świetu — addać dar miłaści, na jakuju moža zdabycca hramadzianstwa ŭsiaho świetu.

Eŭcharystyčny Kanhres asabliwa ciapier u hetym 1926 h. nabiraje wialikaha maralnaha značeńnia. Kali my pabačym, jakaja wialikaja pašła demaralizacyja siarod ludziej pašla suświetnaj wajny i roznych rewalucyj. Ciapier u modzie „biezrelihijnaść“. Kožny niedawuk starajecca jaje šyryć siarod narodu, kažučy, što ŭ Boha wierujuć tolki ciomnyja ludzi, a što wučonyja nibyto ŭsie niawierujučyja. Ale sapraŭdy jak raz bywaje naadwarot. Wialikija wučonyja badaj zaŭsiody źjaŭlajucca wierujučymi, a niedawučki — nia wierujučymi.

Na dokaz ja prywiadu niekatoryja wiestki pra wialikich ludziej nawuki.

Njuton († 1727 h.), jaki atkryŭ zakon ciahacieńnia, wymaŭlajučy imia Boža zaŭsiody zdymaŭ šapku.

Bojl († 1691), baćka sučasnaj chimii skazaŭ: „Praŭdziwy pryrodaznawiec nidzie nia moža praniknuci ŭ paznańnie tajnicaŭ twareńnia biez taho, kab nie adčuci ruki Božaj“.

Leibnic († 1713) wialiki filozaf napisaŭ: „Jezus, ciarpieńnia Jakoha jość naša radaść i žyćcio“.

Heršel († 1822) wialiki astranom, hawaryŭ: „Čym bolš pašyrajecca pole nawuki, tym macniejšyja robiacca dokazy istnawańnia twordaj i ŭsiemahutnaj mudraści“.

I woś Eŭcharystyčny Kanhres u Čykaho — byŭ wialikim tryumfam, najbolšym z usich Kanhresaŭ, jakija da ciapierašniaha dnia adbylisia, nie dla arhanizataraŭ, ani dla ŭčaśnikaŭ usich narodaŭ, ale dla Samoha Zbaŭcy, Jezusa Chrystusa.

Prahrama Kanhresu.

Wiečaram u niadzielu dnia 20 červienia napłyło niaźličanaje mnostwa pilihrymaŭ da Čykaho i raspačałasia wialikaja światowaja misija. U poŭnač na poklik miajscowaha kardynała miljon pabožnych zhurta-

---

chać, jak dumaŭ, razmowu Swajaka z swaimi adnadumcami... Zaraz-ža pašla hetaha prasiŭ M-k u Kreisamt'a pierawod, jaki jamu i byŭ biezadkładna dany. Wyjechaŭ što chutčej, kab pry sustrečy (žyŭ u susiedztwie) „nie piačy rakoŭ“... Pryjechaŭ inšy, „lepšy“.

Heta tolki adzin z prykładaŭ, dziela ilustracyi warunkaŭ, za jakich prychodziłasia pracawać. Worahi-ž našy ćwiardzili i dahetul zaślepleny časta kažuć, što „Niemcy pamahali Biełarusam“.

Pry takich umowach pracy kožny z siabroŭ CHS mieć musiŭ swajo prybranaje imia i ztul *niaboščyk* wynies swajo imia *Swajak*, choć imiem hetym, praŭda, padpisawaŭsia jašče šmat raniej. Rešta imieńniaŭ užo ŭ pamiaci mnie zachawałasia mała. Dziela prykładu woś paru imieńniaŭ prywodžu: *Romič*, wielmi nadziejny talent malara-pejzažysta, pieradčasna pamior tak sama na suchoty († 29.II.1924 h.), *Łaŭrowy*, nadziejny talent satyryka, na wialiki žal nia wykarystany, bo sam Ł. zdajecca swajho talentu dahetul nie daceniwaje, *Astra*, *Orlič*, *Jachimič*. Ja swaim prybranym imieńniem padpisuju hetyja ŭspaminy.

Mieŭ CHS swoj klič, swoj, siabrom tolki wiedamy znak, swaju, dawoli prymityŭnuju piačatku „CHS“, jakoj aznačany byli miž inšym usie knihi biblijateki j inšaja majemaść chaŭrusu.

Pry ŭsim hetym mieŭ CHS usie zadatki stacca mocnaj arhanizacyjaj, jakoj i byŭ pakul siabry jaho byli razam, pry miejscy. Ab intensyŭnaści kulturnapraświetnaj čynnaści CHS chaj świedčyć miž inšym toj fakt, što pieršaje biełaruskaje pradstaŭleńnie ŭ Zach. Biełarusi, pašla prychodu Niemcaŭ, adbyłosia nia ŭ Wilni, a ŭ... Klusčanach. Naładžana było ŭłasnymi siłami CHS. Ihrali dwojčy „Praklonnaje zielle“*) i raz „Michałku“. Chor z 40 asob pry hetym wykonywaŭ biełaruskija narodnyja pieśni. Prysutnyja hości z radoŭ tahočasnaj niamieckaj akupacyjnaj ułady i pradstaŭniki wojska wykazalisia ab wykanańniach wielmi pachwalna.

Kali pryniać ciapier pad uwahu, što bolšaść tady ihraŭšych aktaraŭ nikoli da taho času teatru nia bačyła, a charysty, wykonujučyja charawyja čatyrochhałosnyja twory, nikoli da taho čašu ab notach nawat nia śnili, nia to, što ich bačyli, možna sabie ŭja-

*) Pieranazwanaja pašla samym aŭtaram — Swajakom na „Janku Kancawoha“ ad imia hałoŭnaj roli hetaje pjesy.

waŭsia pa kaściołach, dzie byli adpraŭleny nabażenstwy — za ščaśliwaje adbyćcio Kanhresu.

U niadzielu rana raspačaŭsia ŭžo Kanhres; narod chwalami pačaŭ płyści da kaściołaŭ, a ich jość 234 u Čykaho. U pałudzień sabralisia kataliki ŭ kaścieli „Światoha Imieni Jezus“ i tam wysłuchali prywitańnie ad Apostalskaha Delehata. Wiečaram u niadzielu iznoŭ narod sabraŭsia ŭ kaściołach i adbyŭ hadzinnuju Adoracyju Najświaciejšaha Sakramentu.

U paniadziełak rana narod zyšoŭsia na Słužbu Božuju na wajskowym poli. Heta najbolšy ŭ świecie plac, jaki moža pamiaścić bolš, jak 160 tysiač narodu. Pa adnym baku byŭ aŭtar 200 stop wysoki, a 100 stop šyroki, zbudawany adumysłu na hetyju metu koštam 50 tysiač dalaraŭ.

U paniadziełak, aŭtorak i sieradu adbywalisia schody ŭ rożnych salach miesta Čykaho.

Usiudy dyskusyja na tuju samuju temu; „Eŭcharystyja i chryścijanskaja siamja“. Zbiralisia roznyja narody, a dyskusija była ŭ ich rodnaj mowie. Najbolšaja anhielskaja sekcyja sabirałasia ŭ Kolizeju, dzie mieścicca bolš jak 15.000 narodu.

U aŭtorak adbyŭsia specjalny schod kabiet. Hetaha jašče nikoli nia było na kanhresach. Hetym uznajecca ŭpłyŭ i značeńnie kabiety ŭ świecie.

Sierada była praznačana dla studentaŭ-katalikoŭ.

Kanhres zawiaršyŭsia wializarnaj pracesyjaj. Jana adbyłasia za miestam Čykaho na wialikim poli, dzie kardynał Mundelein maje swaju duchoŭnuju seminaryju. Tut na prastory 1.200 akraŭ zyšoŭsia ŭwieś Katalicki Kanhres. Jakiś čas byŭ čutny homan pamiž ludźmi, ale na padany znak usio zacichła. Pryšło wojska maleńkich dziaciej z kwietkami, a za imi paciahnuŭsia doŭhi, pradoŭhi rad ksiandzoŭ.

Pracesija adbyłasia kala woziera, a na karabli na woziery znachodziŭsia wialiki arhan. Taki bolš mienš pierahlad 28-ha Eŭcharystyčnaha Kanhresu.

Dr. Luis Brawu arhanistym Kanhresu.

Dr. Luis Brawu, prafesar muzyki i wialiki kampazytar, byŭ aficyjalnym arhanistym 28-ha Eŭcharystyčnaha Kanhresu. Dr. Brawu wiadomy ŭsiej Amerycy z swaich kancertnych wystupaŭ. Jon kampazytar mnohich kaścielnych i świeckich muzyčnych tworaŭ. Chor imieni św. Patrica, jaki jość pad jaho asabistym kiraŭnictwam u Čykaho — źjaŭlajecca najlepšym choram u mieści.

Biełaruskaja delehacyja.

Biełarusaŭ-katalikoŭ na Eŭcharystyčnym Kanhresie reprezentawali: ks. dr. praf. J. Tarasewič, Janka Čarapuk, A. Aršulowič i J. Łabač. Biełarusy aficyjalna byli pryniaty ŭ skład „Orjentalnaj (uschodniaj) Sekcyi Kanhresu. 23 červienia na ŭsienarodnym schodzie katalikoŭ u Armory Sali, u jakoj wystupali pramoŭcy ad usich narodaŭ u świecie, ad biełarusaŭ pramowiŭ hramadzianin J. Čarapuk.

Na Kanhresie wystupali najlepšyja pramoŭcy.

28 nejlepšych pramoŭcaŭ było wyznačana dla pramowaŭ na Kanhresie, miž imi 15 kardynałaŭ; 15 z pramoŭcaŭ amerykancy, a 13 inšyja.

Pieršy pramaŭlaŭ Jaho Eminencyja L. Heilen, biskup z Namuru ŭ Belhii. Paśla D. Maniks, arcybiskup z Aŭstralii, Kerlei, arcybiskup z Baltymoru (Ameryka).

400 karespandentaŭ roznych hazet prybyło ŭ Čykaho.

Usie eŭropejskija časopisi, a tak-sama i amerykanskija zahadzia pryhatawalisia, kab wysłać swaich

---

wić, kolki tut było zatračana nadludzkaj enerhii, siły, kab usie praciŭnaści pieramahčy. CHS heta tahdy dakazaŭ, bo... z im byli duch i wola Swajaka.

Ale jak zaŭsiody na hetym świecie bywaje, tak i tut stałasia. Nia ŭsim traplała da pierakanańnia praca CHS, byli j takija hałasy, što nazywali pačynańni CHS... „lišnimi“. Dokaz heta, što praca tahočasnaja była ranniaj kwietkaj u poznuju wiasnu. Zamierzła. Ale wiasna bližycca i zaćwicie kraskami nowymi. Nie dačakaŭsia dnia hetaha twarec i haloŭnaja pružyna CHS — Kaz. Swajak. Dačakajucca wiasny hetaj usie tyja, što zachočuć uzarać zadzirwanieŭšaje pole narodnaje i jamu nowuju siaŭbu źwieryć. Užo sučasnaść pierakanała, jak niesprawiadliwa byŭ tady napadany CHS. Budučynia pryniasie dokazaŭ jašče bolš. Błud tahočasny papraŭleny być musić. Hetaha wymahaje świetłaja pamiatka žyćcia i pracy Kaz. Swajaka — Ks. Kast. Stepowiča.

Heta para štrychoŭ tolki miaŭdałych i na chutka sabranych, jakija paświačaju pamiatcy Kaz. Swajaka, jak swajho *wučyciela* j pieršaha *duchoŭnaha kiraŭnika*.

Ludziej typu Swajaka ŭ našy dni treba šukać, jak kažuć, „ŭ dzień z lampaj“ i tamu, mnie zdajecca, pamiatka niaboščyka zasłuhuje być paznanaj i najšyrej spopularyzawanaj. My, Biełarusy, majem, biazumoŭna, swaju tradycyju, swaje, hodnyja naśledawańnia typy. Ale što z taho, kali my ich u bolšaści... nia znajem. Tymbolš staracca tahdy musimo, nia dać u zabyćcio duchowych wialikanaŭ sučasnaści. Dobra, dziala hetaha, było-b, kab niechta bolš da hetaha nadajučysia i bližej mo' niaboščyka znajučy, padaŭ jahonuju charakterystyku, asabliwa jak duchoŭnika-dušpastyra, jak ideoloha hramadzianina — kraju. Kapla da kapli i tak-by wyras biaźmiertny typ duchowaha wialikana, jakim Swajak biazumoŭna byŭ i z čaho b brali pasiłu pracaŭniki maładyja, na scenu žyćciowuju tolki wystupajučyja.

Śpi-ž tady, piaśniar Ty niadoli biełaruskaj, da słaŭnaha dnia. Duch Twoj i pamiać na Ciabie chaj nam buduć aporaj siarod bied štodziennych.

Twaim-ža astatkam cialesnym, Ziemielka Rodnaja, lohkaj budź!

Prysyłajcie padpisku na „Biełaruskuju Krynicu“.

najlepšych pradstaŭnikoŭ. Anhlija prysłała swajho katalickaha karespandenta Džordža Bernarda. Jon dobra znany ŭ Amerycy i pryjechaŭ u tawarystwie kardynała Burna. Italija prysłała ks. M. Barbara, wydaŭcu časopisi „La Cywilta", Aŭstryja prysłała Adama Hampela i Rena Murada, wydaŭcaŭ hazety „Di Raihpost". Karespandentam našaj hazety „Krynicy" byŭ A. Zmahar.

Adjezd delehata ŭ Rym.

Ksiondz Klod Pernin, prafesar anhielskaj mowy na Jezuickim Uniwersytecie Loioła ŭ Čykaho wyjaždžaŭ da Rymu, kab tawaryšyć u darozie Papskamu Lehatawi, Kardynału Bonzano i druhim kardynałam u Ameryku. Pa darozie ks. Pernin adwiedaŭ niekatoryja miesty Eŭropy i dawaŭ infarmacyi ŭsim kardynałam, što wybiralisia na Eŭcharystyčny Kanhres.

65.000 dziaciej piajali na Kanhresie Eŭcharystyčnym.

65.000 dziaciej školnych z tutejšych parafijalnych škoł, pad kiraŭnictwam arhanistaha kardynała Mundeleina na Kanhresie piajali hrehoryjanskuju Imšu. Proby hetaha choru adbywalisia ŭ parku Klubu Cubs'a.

25 miljonaŭ dalaraŭ.

Čykahcy ŭžo padrachawali, što Kanhres Eŭcharystyčny daŭ 25 miljonaŭ dalaraŭ zysku. Prybyło 1 miljon katalikoŭ z Eŭropy, Azii i Ameryki da Čykaho. Kožny z haściej pakinuŭ 25 dal. u mieści. A heta stanowić ahułam bolš-mienš 25 miljonaŭ dalaraŭ.

A. Zmahar.

Treba bolš kulturnaje pracy.

Dajecca zaŭważyć, što wy, dziejačy biełaruskija, časta marnujecie swaje siły i čas darahi na swarki adny z adnymi, na hazetnuju palemiku!

Nie! Tak nia možna. Heta sławy našamu narodu nia pryniasie.

Treba rabić toje, z čym možna było-b pakazacca prad świetam, prad ludźmi.

Treba pisać toje, što mahło-b pawialičyć skarbnicu našaj literatury. Treba ŭ hetym kirunku bolš kulturnaje pracy.

Chacieŭšy pracawać na pažytak narodu, nia škodzić u kožnym wypadku zastanawicca i razwažyć, ci toje, što ja chaču rabić budzie karysna našamu narodu, ludzkaści cełaj.

I chacia nikomu nie zabaronna stajać za honar ułasnaha imieńnia, ale jak ža-ž časta karyśniej źniaści jakujuś asabistuju prykraść, a na hetym sprawa ahulnaja skarystaje. Bo za toj čas i tymi siłami ty zrobiš niešta druhoje, sapraŭdy karysnaje.

Urešcie jašče adna maja rada: jak usiudy tak i tut, što-b ty nie rabiŭ, moj bracie, nikoli nia treba zabywać pra Boha!

D. Aniśko.

DA NAS PIŠUĆ.

„PAZYKA" NA NASIEŃNIE.

hm. Jodskaja, Brasłaŭskaha paw. Nia wiedaju, ci heta ŭsiudy tak, ale ŭ nas znajšlisia takija dabradziei, što ŭspomnili pra biełaruskich sialan, bo dajuć pazyku na nasieńnie. Dasiul dawali tolki asadnikam, a ciapier, dziakawać Bohu, uspomnili i pra nas biednych. Prysyłajuć nam z hminy pisulku, u jakoj haworycca, što kali chto choča, moža atrymać pazyku hrašmi; dziela hetaha treba źjawicca ŭ hminu asabista.

Zawarušylisia našy sialanie: „mo' i my što atrymajem, a to ad nas usio brali". Nia hledziačy, što da hminy 17 wiorst i terminu ŭsiaho adzin dzień dy j daroha takaja, što ani prajechać ani prajści,—papiorlisia ŭsie ŭ hminu. Tut my i ŭbačyli, što ašukalisia ŭ swaich dumkach, bo hrošy ŭsiaho jošć prysłanych u hminu 4 tysiačy. Na kožnaha, chto nia maje bolš 4-ch dziesiacin ziamli, bolš nia pišuć, jak 30 złotych, a zapisałasia ŭžo na 5-6 tysiač i jašče pišucca. Pry razdačy mo' j wypadzie pa 4-5 zł. na haspadara.

Dyk woś jakaja dapamoha nam ad polskaha ŭradu. Ad nas dyk apošniuju awiečku za padatki biaruć, a nam prysłali až 4 tys. na ŭsiu hminu. Ci-ž heta nie naśmieška? J. Šynkowič.

NAŠY PARADKI.

Wiśniewa, Wialejskaha paw. U nas žyćcio pływieć tak, jak i ŭsiudy; u Wilni wykryli nadužyćci, toje-ž i ŭ Waršawie, u polskich bankach. I ŭ nas jošć hetaha patrochu, ale, jak kažuć: „kruk kruku nia wydziaŭbie woka", pryjedzie chto niebudź z rewizijaj, spraŭdzić, aparožnić paru butelak horkaj, tym-sim pierakusić, nu j napiša pratakoł, što ŭsio ŭ paradku dy j pajedzie dalej. Kali-ž abawiazkowa patrebny świedki, to zaŭsiody znojducca ludzi, jakija dakažuć, što tak było, a nia inakš.

Siadzieli my hetak spakojna, płacili padatki ŭ hminu, pawiet pa niekalki razoŭ adzin padatak, bralisia z nas pracenty, jakija tolki ŭzdumałasia p. p. „ŭžendoŭcam" i ŭsio było ŭ paradku. Treba-ž było, znajšoŭsia chtości „działający na szkodę państwa" dy i napisaŭ pra ŭsio ŭ pawiet.

Pryjechaŭšaje ztul načalstwa pierapałochała ŭsich „užendoŭcaŭ" i choć nadzwyčajnaha ničoha nia snajšli: bo ŭ hminie padatki atrymliwalisia nie pa dwa i pa try razy, a jak treba... pracentaŭ lišnich nia brali... za samachody p. wojtam pa 50 zł. nie płacilisia... i h. d. Słowam, znajšli ŭsio ŭ paradku. Palicyja tolki žałujecca, što „polskość cierpi od tych białorusinów", što čytajuć biełaruskija hazety dy j druhim jašče dajuć. Jość i na heta rada; pryjaždžaje p. wywiadoŭca, zrobić „dochodzenie" u swaich zaŭfanych i ličyć, što spoŭniŭ swajo zadańnie. Z hetkimi paradačkami my i žywiom u swaim kutku.

Usie tut pierakanany, što datul u nas budue panawać padobnyja paradački, pakul urad nie pazabiraje swaich „urzędników" prysłanych niedzie „z-za mora" i nie absadzić zaniatyja praz ich pasady ludźmi našymi. Swoj.

„NAŠY" WOJTY.

M-ka Pierabrodzie, Brasłaŭskaha paw. Byŭ u nas u hminie wojtam swoj čaławiek J. Dwarecki. Nie narakali na jaho ludzi, bo bačyli, što robić dla

ich usio, što možna. Byŭ čas, kali ludzi nasili swiedčyć deklaracyi školnyja, to jon nikoli nie adkazwaŭsia, a nawat jašče wučyŭ, jak treba damahacca rodnaj škoły. Słowam, jon byŭ biełarusam. Nia ŭzlubiŭ jaho brasłaŭski starasta, što jon nie chacieŭ wyć pa woŭčamu. Zwolniŭ jaho z wojtaŭstwa i zahadaŭ wybrać nowaha. Wybraŭ narod adnaho, starasta nie zaćwiardziŭ, wybrali druhoha — tak sama nia hetkaha, jak jamu chaciełasia, dyk bajučysia, kab nia wybrali treciaha, prysłaŭ swajho, jaki ŭžo budzie skakać pad panskuju dudku. Woś jak u nas adbywajucca wybary pa hminach. Susied.

Z Biełaruskaha žyćcia.

Z Biełarusi pad Polščaj.

Sud nad red. „Krynicy". 19.VI ŭ Sudzie Pakoju razhladałasia sprawa red. „Krynicy" B. Turonka za karespandencyju źmieščanuju ŭ hetaj hazecie: „Biełarusu na poščie niama miejsca", u jakoj Kam. Uradu dahladzieŭsia prastupka z art. 263. Pa wyjaśnieńni sprawy praz świedku, Sud wynias apraŭdywajučy pryhawor.

„Krywič". Wyjšaŭ čarodny ŭ hetym hodzie 1-šy, a ad pačatku 11 Nr. „Krywiča" u Koŭnie pad red. W. Łastoŭskaha, z duža bahatym i cikawym źmiestam; maje 118 staronak.

„Historyja Biełaruskaj Knihi" W. Łastoŭskaha jość u pradažy ŭ ahraničanym liku ŭ kniharni „Krynica" (Wilnia, Zawalnaja wul. 7). Cana egzemplara 5 dalaraŭ.

Haspadarčy žurnał. Pajawiŭsia ŭ pradažy ŭ biełaruskich kniharniach wychodziačy ŭ Łatwii nowy žurnał pad nazowam „Haspadar", paświačany sprawam sialanskaha ziemlarobstwa. Nam wielmi pryjemna śćwierdzić ruchliwaść łatwijskich biełarusaŭ u hetak pažadanym dla wioski kirunku.

Palityčnaja ekanomika pabiełarusku. Hr. Ad. Bildziukiewič — ekanamist, napisaŭ u biełaruskaj mowie padručnik dla siarednich škoł i samanawučańnia — „Asnowy Hramadzkaj Ekanomii". Knižka hatowicca da druku.

Z žyćcia Biełaruskaha Instytutu Hasdadarki i Kultury. U časowy skład Centralnaha Uradu Biełaruskaha Instytutu Haspadarki i Kultury ŭwajšli: staršynia — hr. Adam Bildziukiewič, wice-staršynia — hr. Alaksandr Babianski, skarbnik — pas. ks. Adam Stankiewič, techn. kir. — sen. Alaksiej Nazareŭski, sekretar Haliaš Leŭkowič. Rewizyjnaja Kamisija: sen. Wiač. Bahdanowič, sen. Alaksandr Ułasaŭ, pas. Wasil Rahula.

Z Radawaj Biełarusi.

U Instytucie Biełaruskaj Kultury. Archieolohičnyja ekspedycyi. Historyka-archieolohičnaja kamisija maje prawieści sioleta čatyry archieolohičnyja ekspedycyi. Adna pad kiraŭnictwam Palikarpowiča nakiroŭwajecca na r. Sož dla dośledu neolityčnych stajanak, druhaja, pad kiraŭnictwam archieoloha Serbawa, — u Nowa-Bychaŭski rajon dla dośledu staradaŭniaj kamiennaj kultury, treciaja, pad kiraŭnictwam Anichoŭskaha — dla dośledu daŭniejšaha haradzišča „Dziedzino" ŭ Kalininskim wakruzie na r. Ościer i čaćwiortaja, samaja wialikaja, nakiroŭwajecca pad kiraŭnictwam archieoloha Laŭdanskaha dla dośledu staradaŭnych haradziščaŭ i kurhanoŭ pa linii Miensk-Zasłaŭl.

Ekspedycyja Palikarpowiča ŭžo wyjechała z Miensku. Pačalisia tak-sama raskopki niedaloka ad h. Miensku.

Staražytny pomnik. Historyka-archieolohičnaja kamisija źwiarnułasia ŭ addzieł kamunalnaj haspadarki z prośbaj ab prywiadzieńni ŭ kulturny wyhlad tak zwanaha „Mienskaha Zamčyšča", jakoje znachodzicca na nižnim rynku la r. Niemihi. Apošnija znachodki dawodziać, što hetaje zamčyšča možna adnieści da samych daŭniejšych časoŭ.

U sučasny momant hety staražytny pomnik zusim zaniapaŭ. Kamisija pastanawiła zrabić na hetym miescy skwer z klumbami i zachawać kaštoŭny pomnik ad raskopkaŭ i źniščeńnia.

Archieolohičnaja karta. Historyka archieolohičnaja kamisija apracoŭwaje archieolohičnuju kartu BSSR. Karta Mienskaj akruhi ŭžo składziena.

Karta budzie wypuščana ŭ formie atłasu z padziełam pa akruhach.

Wydańni Skaryny. Historyka-archieolohičnaja kamisija pastanawiła źniać fatahrafičnyja źnimki z ustupleńniaŭ, jakija byli napisany pieršym biełaruskim wučonym, pierakładčykam i drukarom F. Skarynoj da jaho wydańniaŭ 1517 — 1525 h.

Fatahrafii buduć zrobleny ŭ Leninhradzie pad nahladam siabra Inbiełkultu t. Niekrašewiča.

Folklornaja kamisija. Na apošnim pasiedžańni Inbiełkultu pastanoŭlena ŭtwaryć u skład Instytutu asobnuju folklornuju kamisiju, jakaja pawinna raźbirać, krytyčna prawiarać i padrychtoŭwać da druku ŭsie matarjały, datyčnyja narodnaj tworčaści.

Nowyja knihi. Wydawiecki addzieł IBK wypuściŭ nowyja knihi: „Pracy 1-j usiebiełaruskaj hlebaznaŭčaj kanferencyi" i „Muzyčnaja terminalohija".

Biełarusy ŭ Rymie.

Ksiondz biełarus — doktaram Papieskaha Uschodniaha Instytutu. Aficyjalny orhan Watykanu „*Osservatore Romano*" Nr. 141 20.VI. siol. h., u addziele *Al Pontificio Instituto Orientale* źmiaščaje staćciu pad zahałoŭkam: „*Un nuovo dottore*", źmiest jakoj padajom tut dasłoŭna z italjanskaj mowy.

„U čaćwier 17 červienia ks. St. Hlakoŭski z Wilenskaj archidyecezii, baraniŭ publična swaju nawukowuju dyssertacyju: Malitwa pawodle dniaŭnika Joanna Kronštadskaha: „Majo žyćcio ŭ Chrystusie" (Oratio secundum diarium Joannis de Cronstadt: „Mea vita in Christo").

Wiedamy rasiejski protojerej Joan Kronštadski, nabraŭšy rozhałasu asabliwa ad h. 1890 da 1905, swaje dośledy ŭ malitwie wyraziŭ u knizie: „Moja žyźń wo Chriśtie".

Ks. St. Hlakoŭski ŭ swajej pracy wyjaśniŭ špiarša jaho nawuku pradusim ab wiery, miłaści i ab učaści Boha i čaławieka ŭ raźwićci malitwy, a tak-ža i ŭ raźwićci duchowaha žyćcia.

Pytańni, staŭlanyja praz prafesaraŭ J. Hanssensa i M. Sordillo dali mahčymaść wyjaśnić roznyja rasiejskija pahlady na ascetyčnaje žyćcio i ahułam žyćcio duchowaje. Robiačy akančalnyja wywady z pytańniaŭ M. d'Herbigny, staršynia Instytutu, jasna padčyrknuŭ, jak wiera i pabožnaść u rasiejskim ascecie škirawali jaho nie na darohu pratestanskich kirunkaŭ, pašyranych siarod rasiejskich akademikaŭ, ale na darohu pabožnaści prostaj i česnaj rasiejskaha narodu, padobnaj da pabožnaści pawodle nawuki Katalickaha Kaścioła.

Ks. St. Hlakoŭski pryznany doktaram kaścielnych uschodnich nawuk, što ŭsie prysutnyja pryniali wopleskami".

Z Polščy.

Prajekt prowizoryuma biudžetnaha. Rada Min. uchwaliła prowizoryum biudžetu na III kwartał. Prajekt hety Sojm pryniaŭ. Pawodłuh hetaha prowizoryuma wydatki buduć raŭniacca 457.843.959 zł.

Kamisija rečaznaŭcaŭ. Kamisija rečaznaŭcaŭ da spraŭ kresowych i mienšaściej pry kamitecie Palityčnym Rady Ministraŭ pačała swaju pracu. Da kamisii hetaj naležać p. p. Lowenhers, L. Wasileŭski i pasoł Zwierzyński. Zastupajučy premjera p. Bartla kamisijaj budzie kirawać Min. Unutr. Spraŭ p. Młodzianoŭski. Rečaznaŭcy wykazali swaje pahlady na apracawanyja praz Min. Unutr. Spraŭ kankretnyja punkty prahramy datyčna najpilniejšych zadańniaŭ u sprawach nacyjanalnych mienšaściaŭ i ŭschodnich wajewodztwaŭ.

Maršałak Sojmu. Marš. Sojmu M. Rataj adkazaŭsia ad maršałuoŭstwa, abraziŭsia, što ŭ apošnija časy ŭ prasie pajawilisia wostryja napady na Sojm. Ale 25.VI. h. h. Sojm wybraŭ jaho iznoŭ na maršałka; Rataj wybar hety pryniaŭ.

Pryjezd praf. Kemmerera. Wiadomy znaŭca finansaŭ praf. Kemmerer 3 lipnia pryjedzie ŭ Waršawu sa swajej misijaj. U Waršawie jon maje prabyć 2 miesiacy.

Sa świetu.

Litwa. **Amnestyja dla palityčnych wiaźniaŭ.** 26.VI Sojm pryniaŭ, uniesienuju praz socyjalistaŭ, ustawu amnestyi dla palityčnych wiaźniaŭ.

Prajekty litoŭskaha ŭradu. Prezydent ministraŭ Sležewič u swajej prahramnaj pramowie zajawiŭ, što litoŭskaja zahraničnaja palityka maje być abapiorta na imknieńni złučeńnia ŭsich litoŭskich ziamiel.

Z Polščaj nia budzieć nawiazana łučnaść, pakul jana nia źwiernie Litwie Wilni i nie ŭstanowić mocy narušanaha Suwalskaha dahaworu. U sprawie ŭnutranaj palityki premjer abiacaŭ pierabudowu administracyjnaha aparatu. Narodnym mienšaściam urad abiacaŭ poŭnuju kulturnuju aŭtanomiju.

Łatwija. **Sprawa Wilni na konferencyi socyjalistaŭ.** Niadaŭna adbyłasia ŭ Ryzie konferencyja soc.-demokrataŭ bałtyckich respublik: Litwy, Łatwii i Estonii, na jakoj, pamiž inšym pryniata rezalucyja nastupnaha źmiestu: „Konferencyja trymajecca pahladu, što wilenskaja sprawa jašče čakaje swajej razwiazki i, astajučysia abjektam sporu, tworyć pawažnuju niebiaśpieku dla supakoju Ŭschodniaj Eŭropy. Dziela hetaha ličyć za nieabchodnaje, kab socyjalistyčnyja partyi bałtyckich krajoŭ supracoŭničali ŭ razwiazcy hetaj sprawy mirnaj darohaj u kirunku dańnia mahčymaści žycharam Wilenščyny swabodna wyskazacca: da jakoj dziaržawy choćuć pryłučycca.

Čechasławakija. **Konferencyja sławianskich kulturnych pracaŭnikoŭ u Prazie** pačałasia ŭ paniadziełak dnia 28 červienia i patrywaje try dni (da sierady 30 červ.).

Sialanam z rabotnikami dahawarycca ciažka, asabliwa, kali adnej choć-by staranie nie chapaje dobraje woli. Widacca heta dobra ciapier z zachowywańnia čechasławackich rabotnikaŭ da pryniatych niadaŭna (12.VI.1926) swaim-ža parlamantam uwoznych mytaŭ (cło) na pradukty sialanskaj haspadarki: zboža, miasa, žywioła i h. d. Pokul sialanie pamahali rabotnikam zawadzić myta na wyrabki fabryčnyja, dyk byli i dobrymi i pastupowymi. A ciapier, kali takoj-ža abarony zažadali sami, stalisia raptam uwačču asabliwa rabotnikaŭ-socyjalistych usich kirunkaŭ „najbolšymi niepryjacielami ludzkoj biednaty“.

Jak heta wytłumačać našyja prapawiedniki adzinaha rabotnicka-sialanskaha fronta?

Niamieččyna. **Niemcy ličać hranicu polska-niamieckuju nie ŭstalenaj.** Pasoł Rheihaben u swaich artykułach świardžaje, što hranicy na ŭschodzie Niamieččyny nie ŭstalenyja. I žaleje, što nia ŭsie koły hramadzianstwa niamieckaha dapamahajuć niemcam adarwanym ad baćkaŭščyny.

Francyja. Francyja ŭ apošnija časy zbližajecca da poŭnaha ekanamičnaha bankroctwa. Z pryčyny hetaha jana za apošnija tydni pieraniasła duža ciažki kryzys kabinetu. Kab uratawać ad spadku swoj frank, urad chacieŭ uwiaści pradažu chleba pa kartkach i zabaranić u peŭnyja dni pradawać miasa. Jak dawiedaŭsia pra heta świet, to frank jašče bolš paniziŭsia, a ŭrad padaŭsia ŭ adstaŭku. Paśla doŭhich kambinacyjaŭ Brijanu ŭdałosia stwaryć nowy kabinet. Dziakujučy kryzysu ekanamičnamu Francyja pačała tracić palityčnaje značeńnie ŭ świecie. Ciapier i polskija hazety pačynajuć hawaryć, što wyhadniej było-b družyć z Anhlijaj, bo jana maje bolš hrošy.

Anhlija. U Anhlii strajk jašče trywaje. Wuhlakopy majuć paddzieržku sa ŭsiaho świetu. Kali balšawiki prysłali strajkujučym hrošy, to Anh. urad wysłaŭ duža siardzituju notu Sawietam. Ale jak dawiedaŭsia, što niamieckija rabotniki prysłali 25.000 dal.; hałandskija 30.000 dal.; amerykanskija 50.000 dal., to ŭspakoiŭsia. Dahetul da parazumieńnia nie dajšło.

SSSR. **Sawiety začynajuć znosiny z Watykanam.** Niamieckija hazety danosiać z Maskwy, što pierehawory miž sawieckim uradam i Watykanam, jakija byli pierarwanyja, ciapier iznoŭ abnawilisia. Sawiecki ŭrad zhadžajecca mieć u Maskwie dyplomatyčnaha pradstaŭnika Watykanu. Adnačasna ambasadar sawiecki ŭ Rymie reprezentawaŭ-by Sawiety pry Watykanie. Sawiecki ambasadar u Rymie, jak padajuć hazety, ŭ najbližejšym časie maje prasić aŭdyencyi ŭ Papieža.

NOWAJA PLOTKA. Maskoŭskaja hazeta „Izwiestija“ danosić z Koŭny, što litoŭskija palityki ličać mahčymym parazumieńnie miž Polščaj i Litwoj. Užo jak-by wiaducca pierahawory nieaficyjalnyja.

Pasrednikam hetych pierahaworaŭ maje być biełaruski rewalucyanier Mamońka, jaki ŭžo wyjechaŭ u Waršawu.

Litoŭskaje Min. Spraŭ Zahraničnych zajawiła, što heta zusim na ničym nie abasnowana, što ni praz Mamońku, ni praz kaho niebudź druhoha z palakami nijakich pierahaworaŭ nie wiadziecca. Mamońka-ž zusim niawiedamy Min. Spraŭ Zahraničnych.

Pry hetym treba zaznačyć, što tak-ža z biełarusaŭ nichto hram. Mamońku nie daručaŭ z palakami wieści pierahawory.

Piśmo ŭ Redakcyju.

Pawažany Hramadzianin Redaktar!

U Nr. 20 Wašaje časopisi pračytaŭ ja wielmi cikaŭnuju stacciu pad zahałoŭkam „Rost biełaruskaha hramadzkaha žyćcia ŭ Polščy i jaho najbolš pilnyja patreby". Na žal, ja znajšoŭ ŭ joj niekatoryja infarmacyi ab dziejalnaści Biełaruskaha Wydawieckaha Tawarystwa, jakija prašu hetym sprastawać — u imia praŭdy.

Woś-ža aŭtar žalicca na „biazkoncaje adkładańnie" druku złožanych Bieł. Wyd. T-wu ŭ Wilni tworaŭ wydatnych maładych biełaruskich pieśniaroŭ: Swajaka, Žyłki, i Arsieńniewaj", nazywajučy heta „skandałam". Tymčasam złožanyja Tawarystwu twory Žyłki („Na rostani") i Swajaka („Maja Lira") — ŭžo daŭno nadrukawany, pieršy — pad majej redakcyjaj, druhi — pad biespasrednym nahladam ks. Adama Stankiewiča. Nienadrukawany, sapraŭdy, tolki zbornik tworaŭ Arsieńniewaj, jaki — z uwahi na swoj abjom — wymahaje značnych hrošy, katorych u Tawarystwie, sapraŭdy, niama.

Nijakich inšych zbornikaŭ tworaŭ Žyłki i Swajaka ŭ Tawarystwa nichto nie składaŭ. U kaho znachodzicca ŭsia paśmiertnaja spadčyna pa Swajaku, Tawarystwu niawiedama.

Z pašanaj
Ant. Łuckiewič,
Staršynia Uradu Bieł. Wyd. T-wa.

Wilnia, 21 červienia 1926.

Z WILNI.

Wilenski Arcybiskup. Na pasad Wilenskaha Arcybiskupa naznačany J. E. Biskup Łomžynski Jałbžykoŭski. Niekulki miesiacaŭ tamu, apirajučysia na tym, što wilenskija endeki žadali bačyć Bp. Jałbžykoŭskaha Arcybiskupam u Wilni, my byli napisaŭšy, što hety biskup źjaŭlajecca i sam endekam. Akazwajecca, što pahlad taki niazhodny z praŭdaj. Dawiedwajemsia, što naš Arcypastyr jość ščyrym katalikom, demakratam i sprawiadliwym čaławiekam, pryznajučym usiakamu naležnaje.

Dyk daj-ža Boža, kab nowy Arcypastyr Wilenski byŭ dobrym i sprawiadliwym pastyram i dla katalikoŭ biełarusaŭ tak biazlitasna kryŭdžanych „dužymi świetu hetaha".

Što niedazwolena zabirać za padatkowyja zalehłaści. Zhodna z apošniaj instrukcyjaj ministra skarbu ab apisawańni na apłatu padatkaŭ zwalniajucca takija abjekty: 1) sumy złožanyja na aščadnyja knižki PKO da wyšyni 2500 zł.; 2) štodziennaja nošanaja wopratka, nieabchodna tasawanaja da pary hodu; 3) bialjo i haspadarčyja pryłady ŭ liku patrebnym dla daŭžnika i jaho siamji da štodziennaj patreby; 4) łožka i paściel hetych asob; 5) trymanyja ŭ chacie zapasy praduktaŭ, zbožža i apału ŭ normie patrebnaj dla ŭtrymańnia domu na praciah miesiaca; 6) abrazy światych nia majučyja darahich uboraŭ; 7) familijnyja papiery i inšyja ŭłasnyja daŭžnika za wyniatkam pracentawych papieraŭ; 8) nieabchodnaje słužbowaje ŭmundurawańnie.

Kanfiskacyja. Administracyjnyja ŭłady nałažyli aryšt na Nr. 25 litoŭskaj časopisi „Kelias" za stacciu p. naz. „Pramowa Prezydenta Litoŭskaj Respubliki ŭ dzień atkryćcia Litoŭskaha Sojmu". Sprawa skirawana ŭ sud.

Ceny ŭ Wilni z dnia 25.VI. Zbožža: za 100 kilo žyta 28-31 zł., awios 40-42, browarny jačmień 39-40, na kašu 33-35, wotruby žytnija 20-21, pšaničnyja 22-23, siena 12-15, maład. bulba 45 hr. za kilo. Muka: pšonnaja ameryk. 1.10 za klg., krajowaja I sort. 0000 — 85-1.00, II sort 000 — 70-75, žytniaja pytlawanaja 50-55, stałowaja 48-53, razowaja 32-35, bulbianaja 70, hrečniawaja 65-70, jačmiennaja 55-60. Kaša: manna 1.20-1.70 za 1 klg., hrečniawaja całaja 80, pieraciortaja 90-92, perłowaja 80-95, pansak 60, jačmiennaja 60-67, jahlanaja 70. Chleb: pitlawany biełу 50-55, stałowy 48-53, razowy 33-35. Miasa: wałowina 1.80 za klg. cialacina 1.20, świnina 3.00, kumpiak 3.50. Kłustašč: sałanina krajowaja I sort 3.80, II sort 3.60, sała 4.00, biełу šmalec świnny 4.50, šery 3.00, masła štučnaje 3.80, raślinny alej zahr. 3.30, krajowy 2.30. Zabieł: małako 20-25 hr. 1 litr., śmiatana 1.20-1.40, twaroh 50-80 za 1 klg. syr 1.20-1.00, niesalonaje masła 4.00-4.50, salonaje 3.80-4.20, desertnaje 5.00-4.80. Jajki: 1.15-1·30 za dziesiatak. Harodnina: kapusta kwašanaja — — hr. za kilo, śwież̌aja —— cybula 1.50-1.80, cyb. zialonaja 5-10 hr. (za puč.), sałata 5-3 (puč.), morkwa 10-15 (puč.), bručka 8-15 (p.), buraki 30-35, baćwińnie 10-15 (puč.). Cukier: kuski 1.70 za kilo, piasok 1.35. Ryba: wusač žywy 2.00, nia žywy 3.00, ščupak žywy 3.50-3.70, nia žywy 2.50-2.60, karaś 1.80-2.40.

Dalar: u prywatn. abarotach 10.00, Zołata — 5.30.

NAŠA POŠTA.

Parachwijaninu Dubincy z Dalokaha: Dziakujem za piśmo, pišycie bolš, ale karaciej. Za waščynaj źwiarniciesia (Wilno, Nagrodzki, skład narzędzi rolniczych). **Morazu** z pad Kiemiališak: Paślicie ab wašaj sprawie ŭ Bieł. Pas. Kiub, bo jon składaje prajekt ab pradoŭžańni terminu. Choć mała nadziei , a mo' što i wyjdzie. **An. An.** z Małonki: wierš waš za słaby, kab jaho drukawać u hazecie. **P. Dalincu** z Małonki: piśma wašaha drukawać nia budziem, u im apisany wašyja asabistyja sprawy. **Chadanionku M.** z pad Hermanawič: karespandencyi nie nadrukujem, mała cikawa, piśmaŭ u formie reklamacyjaŭ pasyłać nielha, bo my za ich, kali chočam pryniać, płacim 32 hr. **Šuminu R.** z pad Ziabak: hazety budziem pasyłać pokul nie pabahaciejecie. **Aniśku D.**: piśmo heta i pieršyja dwa my atrymali, Nr. 11 pasyłajem, za piśmy dziakujem. **Tertenu A.** z pad Hožy: adresy atrymali, dziakujem, hazetu pašlom. **Hryškiewiču A.** z pad Žodzišak: adrasy atrymali, dziakujem. **Kancewiču** z Lubčy: pisulku atrymali, prośbu spaŭniajem.

Atrymali ad: Saŭko M. z Wialikaj-Lipy, Kawaleŭskaha z Zapolla, Kaśkiewiča Eljaša z Łoz i Kondrata Uł. z Opsy pa 2 zł. Čajneckaha N. z Wiareń, Maroza A. z Mačuł, Kiełdanowiča S. z Sadziun, Bachi W. z Ašmiany, Chazura J. z Rakit pa 1 zł. Juchniewiča K. z Zarač 4 zł. Horba S. 5 zł. Lisoŭskaha K. z Waršawy 8 zł.

ŠTO ROBIĆ PRYCHILNIK NAŠAJE HAZETY?

Usiaki biełarus, katory lubić našu hazetu:

— Pašyraje jaje pamiž swaimi bližejšymi i dalejšymi znajomymi.

— Prysyłaje adrasy tych, jakija chacieli-b wypisać „Biełaruskuju Krynicu",

— Piša da redakcyi ab usim, što čuwać u jaho staranie.

— Prysyłaje hrašawuju padmohu na wydawiectwa našaj hazety, a pieradusim padpisnuju płatu.

— Piša da nas ab usich niedachwatach našaj hazety i raić, kab było lepiej.

— Pamahaje ŭsimi siłami pašyreńniu biełaruskaj kultury.

Redaktar-wydawiec T. Wojciechowič. Tow. Wyd. „POGOŃ", Druk. "PAX" Wilno, zauł. Św. Ignacego 5.